

Kedves egybegyűltek,

a végzősök nevében, búcsúzóul el szeretnék mondani egy igaz mesét.

Egyszer volt, hol nem volt, az Óperenciás-tengeren is túl, volt egyszer 13 vándorlegény. Ez a 13 vándorlegény elindult szerencsét próbálni, hogy megszerezze azt a kincset, amiről már olyan sokat hallott. Ez egy szemnek láthatatlan kincs, a hatalma abból áll, hogy ha valaki megszerzi, akkor azt tőle többé senki el nem veheti. Ez a kincs a TUDÁS kincse. Vándoroltak hát hosszú ideig, mígnem beértek egy kerek erdő közepébe. Ott megláttak egy kacsalábon forgó várat, melynek falán ez a felirat állt mézeskalács-betűkkel: „Csiky Gergely Főgimnázium”.

A vár óriási kapuján épp ekkor lépett ki egy jótündér, akit így szólítottak meg:

– Jó napot, tündérkeresztanyánk! Szabad megtudni, kié ez a vár?

– Szerencsétek, hogy udvariasan szólítottatok! Lépjetek be, már vártunk titeket! Ez a vár mindenkié, aki tudásra szomjazik. Ezt az áhított kincset csak akkor szerezhettek meg, ha teljesítetek négy próbát. Minden egyes próba egy kerek esztendeig tart.

A várba érve a vándorok négy ajtót láttak maguk előtt.

– Ezek az ajtók jelképezik a négy próbát – mondta a jótündér. Minden ajtó mögött vár benneteket egy-egy varázsló, aki segít majd leküzdeni a próbák jelentette akadályokat. Ügyesek legyetek, fáradozásaitokért méltó jutalom vár rátok! Ne féljeteK, sok szerencsét!

Erre az ajtó halk nyikorgással kitérült. Mögötte az iskola tanárai álltak. Határozott tekintetük egyben azt is elárulta, hogy komoly munka vár rájuk. Ők négy éven át segítették hőseinket az előttük álló feladatok leküzdésében.

Közben csatlakozott hozzájuk egy másik varázsló, aki szépre, jóra tanította őket, hogy hallgassanak mindig a bennük rejlő jóságra, és tiszta szívvel, lélekkel éljék az életet, legyenek rendesek, tanuljanak, és legyenek mindig becsületes, segítőkész, jószívű emberek.

Mikor végeztek a délelőtti teendőikkel, délután finom ebéddel, kis pihenéssel várták őket a jótündérek. Persze, arra is volt gond, hogy a tanítványok szorgalmasan elkészítsék a másnapra feladott házi feladataikat. Ha a vándorok hivatalos ügyeiket akarták elintézni, vagy csak éppen elvesztettek valamit, vagy egyéb dolgokra volt szükségük, vagy bármi más gondjuk akadt, bátran fordulhattak a tündérekhez. Persze, minden tevékenység sok felfordulást, piszkot eredményezett. Ezért serénykedtek a többi varázslók, napról napra, hogy tisztaság, rend vegye őket körül. A varázsszerű nyomán minden újra a helyére került.

Közben telt-múlt az idő, fogytak az ajtók, de a próbák egyre csak nehezedtek. A negyedik esztendőben az addig elsajátított boszorkányságokat fokozták. Mikor a vándorlegények már négy próbán átküzdötték magukat, úgy gondolták, hogy már túl vannak a nehezen, pedig még csak ezután következik a java! Végül mindannyian túljutottak a négy ajtón, és következett az utolsó. Bizony, ez volt számukra a legnagyobb megpróbáltatás. Úgy tűnt, mintha soha nem akarna véget érni ez az évük.

Szerencsére a próbatétel végére mindenkinek sikerül majd legyőznie a saját hétfejű sárkányát és gonosz manóit. Megértették a feltételes és feltétlen reflexeket. Tudják, mi a perspektivikus ábrázolás lényege. Különbséget tudnak tenni futóhomok és a futószőnyeg között.

Most, hogy az utolsó évnek is vége lett, a tarsolyukba végre elég tudást gyűjtöttek ahhoz, hogy elhagyják a kacsalábon forgó várat. Ez négy hosszú esztendeig nyújtott számukra sok-sok tudást, figyelmet, törődést, védelmet, biztonságot. Most 13 felé válnak az útjaik, egy újabb vár felé indulnak, de hogy ott majd milyen próbákat mér ki rájuk a sors, még nem tudják. A felcseperedett vándorlegények vállukon a tarisznyával most elköszönnek, elköszönnek a mesterektől, segítőktől és az itt maradó társaktól. De nem felejtene el köszönetet mondani mindazért, amit itt kaptak.

Köszönünk mindent!

Itt a mese vége, így volt, nem így volt? Aki nem hiszi, járjon utána!

*„Isten veled,
Vigasztaljanak méltóbb, zengőbb versek,
(...) Isten veled,
Nézd, fény ragyog a gyönyörű világon –
Csak ennyi, lásd,
Hogy én eltűntem és hiányzom.”*

(Tóth Árpád: Csak ennyi – részlet)